

den mærkelige Bankkrisens Historie, nemlig at det virkelig skulde være sket, at man har benyttet den Omstændighed, at Finansminister Lassen var død, til at underskyde saa at sige et andet Barn i Stedet for det, der laa i Vuggen. Den Slags Ting ere saa alvorlige, at dem kan Rigsdagen ikke se paa.

Jeg vil til Slut kun sige, henvendt til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at det er ved hele denne Bankaffære ikke saa meget alene de officielle Tab, men ogsaa hele den Forvrøletthed og Uklarhed og Formløshed og Løshed, der har været i denne Sags Akter og i hele dens Grundlag, som egentlig er foruroligende. Og det er dobbelt foruroligende i en saa formalistisk og lomme-prokuratoragtig Nation, som den danske Nation alt for ofte har været, at den netop her, hvor der var Brug for nogen Jura og Form, ikke har Begreb eller Idé om Form, saa man virkelig ser en Minister binde sig ved at skrive under paa og approbere en Skrivelse, der er udstedt af Bankkomiteen.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) angreb ogsaa meget stærkt Højre i Anledning af, at jeg havde udtalt min Tvivl om Selvstyret. Jeg vil sige, at naar jeg udtaler min Tvivl om Selvstyre, er det ikke af Uvillie imod det, men imod Selvstyre uden *Kontrol*, og jeg tror vedblivende, at Selvstyre kun er godt, naar de selvstyrende have saa megen kritisk Sans, at der kan udøves Kontrol og Kritik af dem, i hvis Navn der selvstyres. Det ærede Medlem skulde ikke have rettet dette voldsomme Angreb paa Højre, for jeg maa sige, at Højre har ikke dækket over og ikke ønsket at dække over noget i denne Sag. Jeg tror, at det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at jeg i Realiteten har rettet stærke Angreb mod mange Bankledere, og dermed har jeg ogsaa rettet Angreb paa mange Højremænd, idet mange af disse Mennesker tilhøre det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Men desuagtet er der ikke fra mine Partifæller eller Gruppefæller udøvet nogen Kritik mod mig i den Anledning. (*Borgbjerg*: „Nationaltidende“ undlod at referere Deres Tale). Ja, jeg kan sige til det ærede Medlem, at det var ikke paa Grund af Indholdet, men paa Grund af personlig Uvillie, en Strid mellem Bladets Redaktør og mig, hvor han brugte de Magtmidler, han havde. Højre vil gerne udlevere de Slyngler og ogsaa de Fæhoveder, vi have iblandt os. Og naar det ærede Medlem taler om Klike-

styre i Provinsen, tror jeg, det ærede Medlem ikke har Lov til at angribe Klikestyret, just fordi det er Højre. Det er en Ting, som er ret naturlig i et lille Samfund, og jeg er bange for, at det bliver ikke bedre paa de Steder, hvor Socialdemokratiet har Flertal.

Forleden Dag var der et æret Medlem herinde, min ærede Kollega fra Ribe (Brorsen), som kom i en Diskussion med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om et tidligere Medlem af dette Ting, Lyngsie. Og jeg vil sige, at jeg har liggende for mig her, men skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa det, adskillige Nummere af „Arbejdsmanden“, hvori der fremsættes saa alvorlige Sigtelser mod de Regnskaber, som ere af lagte i Arbejdsmandenes Forbund, i „Enigheden“ og i Margarinefabrikken, at hvis disse Institutioners Chef havde været f. Eks. en Embedsmand, vilde jeg her i Tinget have forlangt ham suspenderet, naar han var Genstand for saadanne Sigtelser. Blandt andet siges der om ham et Sted, at Arbejdsmandenes Forbunds Regnskaber ere falske, og det siges, at disse tre Institutioners Regnskaber ere blandede ind i hinanden paa samme Maade som Bondestandens Sparekasses og Eksportforeningens. Under saadanne Forhold have de ærede Medlemmer ikke taget noget Forbehold, men have tværtimod dækket derover. Jeg skal ikke og jeg vil ikke angribe eller dømme Hr. forhenværende Folketingsmand Lyngsie; men jeg vil hævde, at saa længe Socialdemokratiet hindrer en offentlig Udredning af disse Regnskaber, her ere fremstillede, ville de Herrer have al Grund til at være forsigtige, inden de angribe i hvert Fald det konservative Parti.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Da jeg udtalte mig i Eftermiddags om en Samtale med Finansminister Vilhelm Lassen, sagde jeg, at jeg maatte referere det efter Hukommelsen, for jeg havde ikke skrevet noget ned, den Gang den Samtale fandt Sted, og jeg kan derfor naturligvis ikke sige, at det er en ordret Gengivelse af, hvad han sagde. Men der er een Ting, jeg ikke tager fejl i og ikke kunde glemme; det var dette, at han absolut vilde have Garanti ydet for Fre-